

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Helge. Et Digt (Danske Klassikere)

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 178.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072288414544/facsimile.pdf> (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Helge

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

kræftes så sent som i 1880 i J.P. Jacobsens roman *Niels Lyhne*. Her kan han nemlig læse en af de kvindelige hovedpersoner, fru Boye, udtrykke sine egne seksuelle frustrationer i en kritik af Oehlenschlägers fremstilling af havfruens tillyllede nøgenhed i *Helge*, og være sikker på at det publikum han skrev for forstod referencen.

Oehlenschläger forsøgte ikke selv at bringe *Yrsa* på scenen, han betragtede den som en del af en helhed der var beregnet på at blive læst. Men omkring århundredskiftet blev tragedien opført på Det kongelige Teater i to omgange, og nærmere på vor egen tid har den været opført i Radioteatret. Der er da heller ingen tvivl om at det må volde store vanskeligheder at opføre *Yrsa*, afhængig som den jo er af forhistorien sådan som den er fortalt i *Frodes Drape* og *Helges Eventyr*. Alligevel kunne man godt ønske at et moderne teatermenneske ville tage udfordringen op. *Yrsa* er Oehlenschlägers rene og mægtigste tragedie, og den er en af de meget få rigtige tragedier i dansk dramatisk litteratur.

11. Teksten

Der kendes ikke noget manuskript til *Helge*. Foruden originaludgaven besjærede Oehlenschläger selv to udgaver i samlinger, en i 1835 og en i 1845. De afviger i detaljer fra originalen, men ellers først og fremmest ved at i dem er *Yrsa* skilt ud som en selvstændig digtning.

I sin store samlede udgave af Oehlenschlägers værker lagde E.L. Liebenberg alle tre udgaver til grund, så at teksten dér indeholder de rettelser af Oehlenschläger som Liebenberg har anset for forbedringer.

I nyere tid er værket kommet i to redigerede og kommenterede udgaver ved H. Topsøe-Jensen i 1930 og ved Poul Ingerslev-Jensen i 1976. Begge disse udgaver lægger teksten fra 1814 til grund.

Det samme princip er fulgt i denne udgave. Der er foretaget ganske få rettelser af oplagte trykfejl, men der er ikke foretaget konsekvensrettelser hverken i ortografi eller tegnsætning. Teksten fremtræder derfor her med inkonsekvenser som man finder i originaludgaven. Med hensyn til typografisk tilrettelæggelse er der brugt kursiv hvor originalen bruger spærring. I originalen er der i *Yrsa* angivet en afsnitinddeling ved forskellige typer vandret streg, den er her markeret ved dobbelt linjefast. I øvrigt